

[Tommy Dinesen]

F.eks. er det sådan i Vestsjælland, at der ved Sjællands andetstørste vandindvindingsområde med det andetstørste vandreservoir, hvor man i dag henter 2,5 mill. m³ vand om året, ligger en masse ukontrollerede lossepladser med kemikalier, og hvad ved jeg. Det var en af de første ting, jeg var med til at rejse, da jeg kom i folketinget, da der ganske vist var en anden miljøminister, og man erkendte da også, at problemet var stort, og at der skulle sættes mange penge af for at løse det.

Men som sagt, vi har sympati for forslaget og vil gerne være med til i udvalget at se mere på, hvad der skal gøres. Jeg mener, at det på en eller anden måde skal strammes noget mere op og præciseres.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Da fru Lone Dybkjær fortsat ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne udtale, at det radikale venstre er positivt indstillet over for, at der skal være oplysningspligt for alle, der har kendskab til deponering af giftigt affald, vel at mærke når det for det første drejer sig om, at man har fået kendskab til det under sin embedsudøvelse, eller det for det andet drejer sig om personer, der står som ansvarlige ejere eller ledere af den virksomhed, der foretager deponeringen.

Derimod mener vi ikke, at det stemmer med den almindelige retsopfattelse at lovgive om en mere generel pligt til anmeldelse, specielt ikke under anonyme former, uanset hvor god hensigten med forslaget kan være.

Vi er naturligvis enige i, at den, der forurener, skal betale, og vi vil gerne i udvalget se på, om der ud fra vor opfattelse er grund til at stramme lovgivningen.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Jeg vil godt sige tak for den positive behandling fra socialdemokratiet, det radikale venstre og SF.

Men allerførst vil jeg godt kommentere nogle af de ting, miljøministeren sagde. Miljøministeren sagde, at han i princippet var enig i, at forureneren skal betale, men at han ikke var enig i, at dette kunne kombineres med den ordning, som vi foreslår at man overvejer at indføre, nemlig en ordning, hvor den kemiske industri selv kollektivt betaler til de sager, hvor der ikke klart kan påvises en bestemt forurener, hvor forureneren even-

tuelt er død, eller hvor man kan sige, at forureneren faktisk her har handlet i god tro. Det betyder jo, at så er der ikke anden vej end at lade det offentlige betale den del af gildet, og det synes jeg egentlig er urimeligt. Jeg synes faktisk ikke, det er rimeligt, at det offentlige skal påtage sig den byrde.

Desuden vil jeg gerne sige, at sådan som kemikalielovgivningen fungerer i dag, er det jo ikke således, at det faktisk er forureneren, der betaler. Der blev jo også afsat en beløbsramme på 400 mill. kr. i forbindelse med den lovgivning, der blev vedtaget i 1983, og som vi også var med til at stemme for, men ikke mindst i en periode, hvor man i øvrigt sparer alle mulige andre steder på de offentlige budgetter, synes jeg egentlig, det var rimeligt, at man ikke brugte for mange midler, som med en god og saglig argumentation kunne væltede over på andre.

Som et enkelt eksempel vil jeg gerne påpege sagen om Superfos' deponeringer i Hvalsø, som også er nævnt i bemærkningerne. Det er rigtigt, at Superfos meget hurtigt var ude med et udsagn om, at de ville betale, men faktisk har Hvalsø kommune allerede betalt temmelig mange penge for at foretage de undersøgelser, der er nødvendige for at få fuldt overblik over, hvad der egentlig ligger på denne losseplads. Så vil det da være glimrende, hvis miljøministeren er indstillet på i sidste ende at rejse et erstatningskrav mod Superfos, så Hvalsø kommune bliver holdt skadesløs. Det ved jeg ikke om miljøministeren er villig til at gøre, men jeg vil da egentlig gerne høre, om han vil overveje at gøre det til sin tid, for jeg får nok ikke et klart svar på, om han vil gøre det eller ej.

Miljøministeren sagde også, at det forslag, der allerede er vedtaget om kemikalielossepladser, blev vedtaget enstemmigt. Det er rigtigt nok. Vi vedkender os, at vi stemte for det, men vi havde også dengang en kritik af det, bl.a. den kritik, der viste tilbage til behandlingen af det forslag, der svarer til nærværende forslag, og som var til første behandling i maj måned 1981.

Jeg opfatter ikke dette her forslag som et forslag, der skal spænde ben for myndighederne. Jeg opfatter det klart som et forslag, der skal styrke den lovgivning, der allerede er på området. Sådan er det tænkt, og sådan er det skrevet, og det er svært at læse det